VÁLTOZTASS AZ ÉLETEDEN! VÁLTOZTASS A VILÁGON!

activated

A CSILLAGOT KÖVETVE

Egy modern küldetés

Miért istálló?

Egy pillantás a tervbe

Velünk az Isten

Az igaz karácsony

ACTIVATED
Vol 16, Issue 12

A SZERKESZTŐ BEVEZETŐJE
CSODÁVAL TELVE

Az első Betlehem története valószínűleg mindenki számára ismert: Assisi Szent Ferencről azt mesélték, hogy 1223-ban megkérte Grecchio falvának lakosait, hogy legyenek a Betlehem szereplői. Amit biztosra tudunk a történetből, hogy ezek az „élő jászlak" népszerűvé váltak, és a hagyomány elterjedt az egész világon.

A probléma abban állt, hogy ezekhez az igen nagyszabású kezdeményezésekhez több tucat szereplőre és sok előkészületre volt szükség. A francia forradalom idején elnyomták a vallásos megnyilvánulásokat és a betlehemek apróbbak lettek, így házilag is könnyen el lehetett készíteni őket.

A leghíresebb ilyen alkotások Provence megyében készültek. A Biblia ismert szereplői (Jézus családja, a pásztorok, angyalok és királyok) mellett ezek a betlehemek néhány hétköznapi szereplőt is tartalmaztak.

A tipikus Provence-i betlehemekben mindig megtalálható egy konkrét szereplő. Nincs a kezében ajándék, de karjait az intenzív öröm és meglepetés kifejezéseként emeli magasba. Ő Lou Ravi (az elragadtatott). Olaszországban is létezik egy hasonló szereplő, akit Lo Stupito-nak (döbbentnek) neveznek. Mindkettőjüket az erős döbbenet és csodálat jellemzi. Kezeik látszólag üresek, pedig ők hozzák a legértékesebb ajándékokat, ami nem egyéb, mint saját csodálatuk.

Mi, akik ismerjük a karácsony történetét, gyakran készpénznek vesszük az ünnep áldásait. Jézus születésnapja hagyománnyá, egy évről évre ismétlődő szokássá válik, ami nem sokban különbözik a többi ünneptől. Pedig nagyon is különbözik! Az igazság az, hogy Isten annyira szeret bennünket, hogy lejött a Földre emberi formában, Saját Fiának, Jézusnak képében, hogy megismerhessük Őt, megtanuljunk bízni Benne és szeretni Őt.[1] Bárcsak megőrizhetnénk Lou Ravi gyermeki csodálatát, ami a legjobb ajándék!

Csodálatos karácsonyt kíván az Activated magazin!

Samuel Keating
Ügyvezető Szerkesztő

1. Lásd: János 3:16

További léleképítő kiadványokkal kapcsolatban, kérjük írj az alábbi címek valamelyikére:

www.activated-europe.com

Activated Magazin
Pf. 949.
Budapest 1463
Hungary
Email: activated@activated.org
www.activated.org

Activated Europe
Bramingham Pk. Business Ctr.
Enterprise Way
Luton, Beds. LU3 4BU, United Kingdom
+44 (0) 845 838 1384
Email: activatedEurope@activated.org

Activated Ministries
P.O. Box 462805
Escondido, CA 92046–2805, USA
Toll-free: 1–877–862–3228
Email: info@actmin.org

Szerkesztő Samuel Keating
Grafika Gentian Suçi

© 2015 Activated. Minden jog fenntartva. Ha másképp nincs jelölve, az Activated magazinban szereplő minden szentírási idézet a Magyar Bibliatársulat vagy a Károli Gáspár által fordított változatból származik. (© a Magyarországi Református Egyház Kálvin János kiadója - 2000)
Ez alól kivételt képeznek a JKBF rövidítéssel ellátott idézetek, amelyek a Jakab Királyi Bibliából, közvetlenül angol nyelvről lettek lefordítva.

A-HU-MG-AM-179-X

A Legjobb KARÁCSONY

Írta: Dina Ellens

Éppen az a karácsony lett a legcsodálatosabb, amikor a legkevesebb pénzünk volt. Nem olyan régen költöztünk másik országba és persze minden karácsonyi dekorációt kénytelenek voltunk magunk mögött hagyni. Nem tudtam, hogyan fogom tudni megszépíteni otthonunkat, mivel amúgy is elég sok extra kiadásunk volt a költözés miatt. Egy őszi hétvégén egy közeli erdőben sétálva a gyerekeim kitalálták, hogy gyűjtsünk fenyőtobozokat, hogy azokból készítsünk díszeket. Azonnal hozzáláttunk a gyűjtéshez és egy egész zsákkal vittünk haza.

Attól kezdve minden szombat délután a toboz projekten dolgoztunk. Először méret szerint osztályoztuk őket. Azután a gyerekek dróttal egyenként egy hosszú pálcára erősítették valamennyit. Így sokkal könnyebben le tudtuk festeni őket egy spray segítségével. Amint a festék megszáradt, levágták és megigazították a drótot, hogy az elkészült díszeket könnyen fel lehessen akasztani a fára vagy koszorúra.

Utána jött a díszítés. Arany és zöld szalagok és egy egyszerű ragasztópisztoly segítségével végül minden tobozból egy kis remekmű lett. Az eredmény csodálatos volt, szinte minden látogatónk megjegyezte, milyen szép lett a nappalink.

Következő évben, amikor elővettük a karácsonyi díszeket, mindenki arra volt kíváncsi, hogy vajon a tobozok átvészelték-e az évet. Amikor kicsomagoltuk a papírból, mindenki megismerte saját készítményeit. „Emlékszem, hogy ezt én találtam az erdőben!“ „Erre én ragasztottam fel a szalagot!“ Újra átéltük az előző év eseményeit.

Rájöttem, hogy nem kell sok pénz ahhoz, hogy sokáig emlékezetes karácsonyi emlékeket szerezzünk magunknak. Éppen attól lett olyan különleges az a bizonyos karácsony, hogy nem volt pénzünk, így rögtönöznünk kellett és házi készítésű díszeink legbecsesebb emlékeinkké váltak. Nem bővölködtünk anyagiakban, de ott voltunk egymásnak mi magunk.

Dina Ellens 25 éven át volt tanító dél-kelet Ázsiában. Nyugdíjasként is aktívan részt vesz számos önkéntes kezdeményezésben, szabadidejében pedig ír. ■

Mennyei Atyám,
a karácsony
Fiad ajándékával kezdődött,
aki életét adta
a világnak.
Segíts emlékeznem, Istenem,
hogy a karácsony
mindig az adásról szól,
nem a partikról és ajándékokról,
nem az anyagi javakról,
mert a karácsony, akkor karácsony
ha magamat adom.
—Van Varner

ÜNNEPLÉS, NEM TÖKÉLETESSÉG

Írta: Tina Kapp

Nem tudom, nálatok miként van, de én pontosan tudom, hogy milyennek képzelem a tökéletes karácsonyt. Talán a te fejedben is létezik a tökéletes fa és tudod milyenek a tökéletes díszek, vagy, hogy melyik a legideálisabb ünnepi úti cél, a tökéletes karácsonyi vacsora, ital, torta vagy bármi is legyen, ami számodra az ünnepet jelenti. Lehet, hogy fontos számodra, hogy szóljon a zene az ajándékbontásnál, és hogy pont azt kapd, amire számítottál.

Az én karácsonyaim szinte soha nem voltak tökéletesek. Természetesen szépek és örömtelik voltak, tele csodálatos emlékekkel, de az elmúlt néhány évre leginkább a csendes vagy kaotikus jelzők illenének. És bár egyik sem tekinthető a tipikus vagy idilli ünnepnek, mindegyik tartogatott különleges kincseket számomra.

Nem olyan régen döntöttem el, hogy a karácsonynak nem kell tökéletesnek lennie. Nem kell, hogy agyoncsapjon a varázslat, ameddig megtalálom benne a szeretetet, a boldogságot és megünnepelhetem Jézus születésnapját.

Végtére is az első karácsony is elég zűrös volt. Amennyiben „tökéletesen" akarnánk ünnepelni, hajléktalanok és fáradtak lennénk, útban egy másik város felé pusztán azért, hogy befizethessük az adónkat. Ez semmilyen szempontból sem hangzik túl tökéletesnek. Ehhez vegyük még hozzá a szülést, a tehenekkel és birkákkal töltött éjszakát és körülbelül le is írtuk, hogy milyen lenne életem legrosszabb napja.

Isten azonban mégis különlegessé varázsolta azt a bizonyos napot, amikor angyalok jelentek meg a pásztoroknak és egy új csillag vezette a bölcseket az újszülött Királyhoz. Biztos vagyok benne, hogy Mária és József mindig nagy becsben tartották azt az őrült éjszakát és számtalanszor elmesélték a csodálatos történetet magának Jézusnak is gyerekkorában. Az élet manapság is hasonlóan zűrös tud lenni, de Jézus mindig feltűnik benne és hozzáteszi azt a bizonyos különleges érintést, amit csak Ő adhat.

Amikor letört vagyok a karácsony alakulása miatt, mindig segít, ha magam helyett valaki másnak a bajaival, illetve azok kiküszöbölésével kezdek el foglalkozni. Gyerekkoromban a családommal rendszeresen jártunk különböző idős otthonokba karácsonykor. Olyan csodálatos volt látni az örömöt a nézők arcán! Már azzal felvidámítottuk az otthonok lakóit, hogy elmentünk hozzájuk, mert így már nem voltak egyedül és nem érezték azt, hogy min-

---

1. "Hogyan legyen tökéletlen karácsonyunk," Canadian Living, http://www.canadianliving.com/health/mind_and_spirit/how_to_have_an_imperfect_christmas.php
2. Sarah Bessey, "In Which I Celebrate the Imperfect Christmas," http://sarahbessey.com/in-which-i-celebrate-the-imperfect-christmas/
3. "Embrace Imperfection," Simple Mom, http://simplemom.net/plan-your-peaceful-christmas-embrace-imperfection/
4. www.just1thing.com

denki megfeledkezett róluk. Énekeltünk nekik, karácsonyi üdvözlőlapokat adtunk át vagy egyéb apróságokkal kedveskedtünk.

Semmi baj nincs azzal, ha valaki szeretné gyönyörűvé varázsolni a karácsony ünnepét vagy megtartani a hagyományokat, amik különlegessé teszik a napot családunk vagy barátaink számára, csupán emlékezzünk, hogy a szépséget a káosz közepette is megtalálhatjuk! Isten sokszor bukkan fel a legtökéletlenebb helyzetekben, éppen úgy, ahogy abban a bizonyos istállóban tette olyan sok évvel ezelőtt, ezzel is segítve nekünk, hogy ne feledkezzünk meg arról, amitől a karácsony igazán csodálatos.

A jelen cikk írása közben rákerestem a tökéletlen karácsony kifejezésre az Interneten és örömmel láttam, hogy nem vagyok egyedül a gondolataimmal. Olyan sok, egészen eltérő hátterű és korú ember fedezte már fel, hogy mennyire fontos beérni egy tökéletlen karácsonnyal.

Gordon Flett professzor a kanadai York Egyetemről egy érdekes gondolatot fogalmazott meg: „A karácsony hatalmas kulturális elvárásokkal jár a tökéletességet illetően. Fogyasztói társadalmunk azt sugallja, hogy tökéletesen kell kinéznünk, tökéletesen kell teljesítenünk és akkor tökéletes lesz az életünk. Az emberek olyan sokat fáradoznak azért, hogy mindezt elérjék. Az ünnepek beköszöntére pedig teljesen kiborulnak.”[1]

Egy Sarah nevű blogger azt írta „Néha az embert beszippantja a Pinterest karácsony. A tökéletes, dizájner karácsony.“ Valami olyasmi lehet e mögött, hogy ha szépen feldíszítünk mindent, akkor biztos az ünnep is szép lesz és a környezet kinézete mutatja meg belső békénket és örömünket, és valahogy ezzel védekezünk saját tökéletlenségeink ellen. Idén egy tökéletlen karácsonyt fogok ünnepelni. Lehet, hogy ezt senki sem fogja megosztani a Pinteresten vagy lájkolni a Facebookon, de attól én még itt ülök ezer mini gyertya ragyogó fényében és élvezem a tökéletlen karácsonyomat tökéletlen családom gyűrűjében. Valahogyan minden olyan titokzatosan nyugodt és ragyogó.”[2]

Karácsonykor Jézus földre jövetelét ünnepeljük, aki elég tökéletlen világba érkezett azon a napon, de szeretete és születése mégis felejthetetlenné tették azt a bizonyos napot. A legjobb karácsonyi emlékek nem feltétlenül a tökéletesen alakult pillanatok, hanem sokszor éppen az informális tettek, például a családunkkal való együtt lustálkodás, amire szívesen emlékszünk. Amikor belegondolunk, hogy mennyi mindenért hálásak lehetünk, igazán élvezhetjük tökéletlen karácsonyunkat.

Egy másik blogger csodálatos gondolatával búcsúzom: „A karácsony nem a tökéletességről szól. Hanem arról, Aki megmentett bennünket a lehetetlen tökéletességre való igénytől.”[3]

Tina Kapp táncos és szabadúszó író Dél-Afrikában. Egy szórakoztatóipari céget vezet, amelyik alapítványoknak és misszionárius projekteknek segít az adománygyűjtésben. A cikk a Just1Thing oldalon közzétett podcast adaptációja,[4] ami egy fiatalok számára készült keresztény jellemfejlesztő weboldal. ■

A csodák ideje

Írta: Irena Žabičková

Néhány évvel ezelőtt egy dél-oroszországi önkéntes központban dolgoztam. Karácsony előtt egy héttel egy hatalmas hóvihar leszakította a térséget ellátó fő elektromos vezetéket. Senki sem tudta, hogy meddig tart majd az áramkimaradás, mivel a szerelőknek meg kellett várni, hogy csillapodjon az időjárás, hiszen addig fel sem juthattak a hegyekbe, ahol a kábelszakadás történt.

Addig mindenki próbálta túlélni a helyzetet valahogy. A nagy boltok bezártak, a kicsik pedig gyertyát vagy generátort használtak. Fűtés nélkül a házak gyorsan kihűltek. Akiknek csak elektromos tűzhelyük volt az épületen kívül raktak tüzet a főzéshez. Amikor a város víztározója kiürült a vizet is elzárták. Hála Istennek éjszaka esett egy kis hó, amit másnap meg tudtunk olvasztani a mosakodáshoz és mosáshoz. Az esték gyertyafényes beszélgetésekkel és énekléssel teltek, vagy éppen a betlehemhez készítettünk szobrokat.

A napok csak teltek és semmi jele nem volt annak, hogy a helyzet változni fog. Végül beköszöntött karácsony estéje és azon gondolkoztunk, hogy egyáltalán felrakjuk-e a fényfüzéreket a fára vagy egyszerűen próbálkozzunk a régimódi gyertyás díszekkel. Egyik kollégánk hajthatatlan volt: „Márpedig én felrakom az égősorokat és be is dugom őket az áramba! Isten képes csodát tenni és visszahozni az áramot."

A karácsonyi vacsora készítése közben még mindig nem volt áram. Elérkezett az este, minden készen állt, az asztal megterítve a vacsora tálalva. Fejet hajtva megköszöntük Istennek, hogy elküldte Krisztust hozzánk a Földre. Az ima végén kinyitottuk a szemünket és alig hittük el, amit láttunk: minden lámpa égett a karácsonyfa égősoraival együtt. Az időzítés tökéletes volt. Lehet, hogy nem Isten kapcsolta vissza az áramot, de van egy érzésem, hogy neki is része volt benne, az időzítésben legalábbis biztosan.

Irena Žabičková teljes idejű önkéntes a Per un mondo migliore szervezetnél[1] Horvátországban és Olaszországban. ■

1. http://www.perunmondomigliore.org

A REMÉNY TÁVIRATA

Írta: Chris Hunt

Norman Vincent Peale, az ismert motivációs szerző mondta, hogy „a karácsony átváltoztatja a világot. Varázsütésre minden lágyabb és szebb lesz.“ Az idézetet olvasva a kandallóban pattogó tűz, ajándékokkal teli harisnyák, ezüsttel díszített örökzöldek és szépen becsomagolt ajándékok jelennek meg lelki szemeim előtt. Boldog, a kanapén ülve karácsonyi történeteket olvasó családot látok, miközben a gyerekek boldogan szürcsölik forró csokoládéjukat. Az ablakon át látom, ahogy hullanak a hópelyhek és meg-megcsillannak a holdfényben. Vajon ilyen világra gondolt a szerző?

Sajnos a „lágy és szép“ nem éppen azok a jelzők, amikkel mai szomorú világunkat leírhatjuk. A hírek távoli országokban pusztító háborúkról, hazánkat sújtó gazdasági bajokról, széthulló házasságokról, betegségről és bánatról szólnak.

A „lágyság és szépség“ azért így is fel-felbukkan. Barátaink nagylelkűsége, családunk gondoskodása, egy-egy idegen kedvessége vagy akár egy jótékony szervezet akciója is lehetnek ilyen példák.

Minden jó szándék ellenére az emberi szeretet soha sem állandó és időnként elbukik. Tom Cuthell lelkipásztor szavai talán jobban megfogalmazzák, mire gondolok: „Minden egyes évben újra és újra elmeséljük Isten hihetetlen belépését a mi szétesett világunkba, ami egész bensőnket megrengeti és megdöbbent Isten határtalan szeretetével. ... Jézus születése Isten szívből jövő protestálása a helyzet elhanyagolása ellen, az emberek magukra hagyása ellen. Jézus jelenti Isten dinamikus segítségét és megmentését számunkra. Ez az egy szó áll Isten reménységének táviratán.“[1]

Így talán Mr. Peale-lel is egyet tudunk érteni, hiszen a karácsony valóban lágyabbá és szebbé tesz mindent, bár ez nem az ünneplésnek, de még csak nem is az ünnep során érzett szeretetnek köszönhető. Mindent ennek az egyszavas táviratnak köszönhetünk, ami nemcsak karácsonyra szól és egy egész életen át kitart.

Chris Hunt Nagy-Britanniában él és 1999-es első megjelenése óta rendszeres olvasója az Activated Magazinnak. ■

A karácsony arra emlékeztet bennünket, hogy a nehézségek közepette csodák történnek, magokat vetnek, amelyek gyümölcsöt hoznak majd és Jézus békeüzenete messze elhangzik majd. Végül a jó legyőzi a rosszat, a halottak feltámadnak és mindennek ellenére egy kisded fogja uralni a világot.
- Joe Aldred püspök

1. www.st-cuthberts.net/crcmas99.php

MIÉRT ISTÁLLÓ?

Írta: Curtis Peter van Gorder

És megszülte elsőszülött fiát. Bepólyálta, és a jászolba fektette, mivel a szálláson nem volt számukra hely. - *Lukács 2:7*

A világegyetem Ura bármilyen helyet választhatott volna Jézus születéséhez. Így felmerül a kérdés, hogy miért éppen egy szerény istállót választott, amiben állatok laktak. Lehetett volna éppen egy barlang vagy egy vendégszoba is egy rokon otthonában.

A helyiséget a friss széna illata tölthette meg. A nyáron még illatos virágokat és füvet levágták, ahogy magát Jézust is később, de levágva is életet adtak annak, aki evett belőle. Japánban a rizs szénájából készített tatami szőnyegeket tesznek a földre a szobákban, részben éppen édes illatuk miatt. Talán Istennek is tetszett a friss széna illata. A széna az élet átmeneti jellegére is emlékeztet minket.

Születésekor Jézust egyszerű teremtmények vették körül. Talán egy szamár, madarak, egy tehén, kecskék vagy birkák. Jézus élete során is az alázatos embereket kereste. Közülük került ki legtöbb tanítványa is, akik később elvitték a Jóhírt szerte a világba.[1] A szerény, alázatos és megtört szívűek, a prostituáltak, az adószedők, a halászok és gyerekek felé szolgált. Azokat kereste, akiket a társadalom lenézett. Azért jött, hogy megkeresse és megtartsa azt, ami elveszett. Az állati sorba taszított és emberszámba sem vett embereket Isten fiaivá és leányaivá változtatta.

Említhetnénk még földi szüleit is: egy egyszerű asztalos és egy fiatal leány. Jézus egy előkelő családba is születhetett volna, de nem így történt. 30 éves koráig földi édesapjának nyomdokaiban járt és a fa deszkákat változtatta át hasznos eszközökké, ahogyan a mai napig átváltoztatja azokat, akik Hozzá jönnek.

Az angyalok szavára is koszos, rongyos pásztorok jöttek el megnézni az újszülött Megváltót.[2] Az angyalok Isten utasítására bárkit elküldhettek volna az istállóhoz. Isten odaküldhette volna a főpapokat, az írástudókat, a törvénytudókat vagy a farizeusokat, de nem ezt tette. Isten a legkevésbé vallásos emberekhez küldte mennyei seregét. Mivel ezek a pásztorok többnyire kint maradtak a legelőkön az állatokkal, a hit fontos rituáléin nem tudtak részt venni. Talán azért éppen a pásztorokat hívták

1. Lásd: Márk 16:15
2. Lásd: Lukács 2:8-12
3. Lásd: Ézsaiás 61:1
4. Lásd: Ézsaiás 55:9
5. http://elixirmime.com

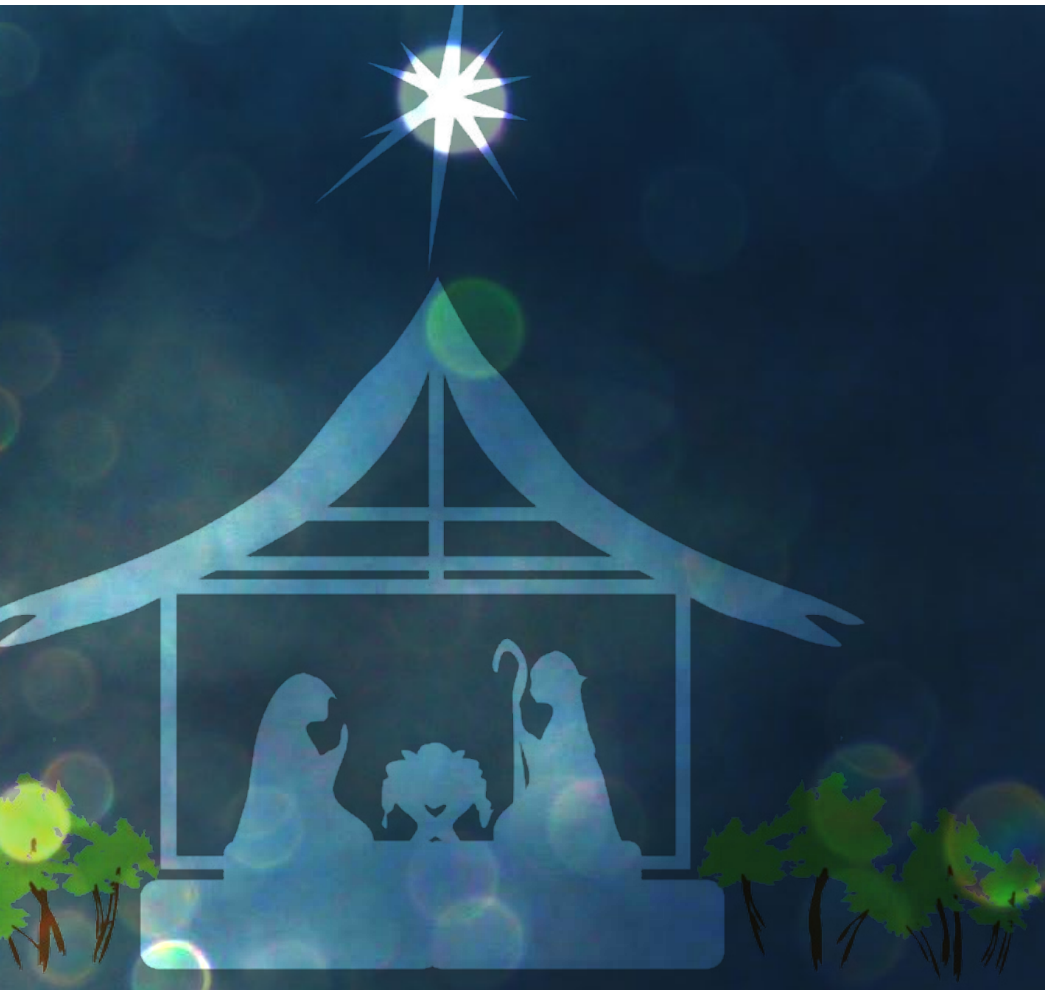

az angyalok, mert ők voltak a legszerényebbek. Ők lehettek azok az elveszett bárányok, akikről később Jézus is beszélt.

Az angyalok megmondták a pásztoroknak, hogy a gyermek nem csupán egy újszülött, hanem az Ígéret Fia, aki elhozza az örömhírt az alázatosaknak, bekötözi a megtört szíveket, szabadulást hirdet a foglyoknak és szabadon bocsátást a megkötözötteknek.[3]

Ahogy közeledtek, egy fiatalaszszonyt láttak, amint újszülött gyermekét nézi, ahogyan arra csak egy anya képes. Bár nincs feljegyzés arról, hogy a pásztorok ajándékot vittek volna, szerintem biztosan nem üres kézzel érkeztek. Talán a foglalkozásukkal kapcsolatos ajándékot vittek. Például tejet vagy sajtot, netán gyapjat, hogy melegen tartsa a csecsemőt, vagy egy kis bárányhúst. Olaszországban a pásztorok a mai napig hasonló ajándékokat visznek az új édesanyáknak.

Ahogy útjukra indultak, örvendeztek, hogy ez a hozzájuk hasonlóan szerénységben és egyszerűségben született Fiú, a szegények és alázatos emberek Megváltója lesz, azoké a jóakaratú embereké, akikről az angyalok kara énekelt.

Isten nem is választhatott volna jobb helyet Fia, a Messiás Jézus születésére! Bár első ránézésre megalázónak tűnhetnek ezek a szerény, szegényes körülmények, mégis megvalósították Isten tökéletes tervét. Isten útjai gyakran számunkra titokzatos módon viszik véghez csodáit.[4] Akkor is és most is.

Curtis Peter van Gorder
szövegíró és pantomim művész[5]
Németországban. ■

Megfontolandó gondolatok

ÁLLANDÓ KARÁCSONY

Az angyalok, akik Jézus születésének napján dicséretüket énekelték, ma is énekelnek. Ha figyelmesen hallgatsz, te is meghallhatod őket az élet zajában. Csatlakozz hozzájuk!

Jézus Isten ajándéka volt az egész világ számára és nemcsak karácsonykor, hanem az év minden napján, egész életünkben, sőt, az egész örökkévalóságon át! Ez az egyetlen tökéletes ajándék, mert Jézus minden szükséget képes betölteni és minden álmot képes valóra váltani.

A karácsony története azt is elárulja nekünk, hogy semmi baj nincs a szerény kezdetekkel. Jézus is csecsemőként kezdte egy istállóban, mégis Isten trónjának jobbján végezte. Hála Neki, a mi szerény kezdeteink hatalmas dolgokat vihetnek véghez az Ő örökkévaló királyságában.

A karácsony egy lelkiállapot. A karácsony boldogság, hála, szeretet és adakozás. Ha ezeket cselekszed, minden nap karácsonyban élhetsz.

A karácsonyok jönnek és mennek, de Jézus soha nem hagyja el szíved! ■

VELÜNK AZ ISTEN

Írta: Virginia Brandt Berg, átdolgozás

Egyes emberek nem képesek megérteni, hogy Isten miként jöhetett le a földre hús vér emberként. Számomra azonban egyáltalán nem furcsa. Sőt. Elég könnyen el tudom hinni, mert nap, mint nap látom Jézust megszületni emberi szívekben. Azért jött, hogy emberi szívekben éljen és azokat átformálja, ami egy hatalmas csoda számomra.

Isten Igéje szerint Jézus egyik neve „csodálatos". „Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk, és az uralom az ő vállán lesz. Így nevezik: Csodálatos Tanácsadó, Erős Isten, Örökkévaló Atya, Békesség Fejedelme!"[1]

Csodálatos volt az életben is, hiszen amerre csak járt, jót tett, és megyógyított mindenkit, aki az ördög hatalmában volt.[2] Csodálatos volt a halálban is: a halála által örök életünk lehet.[3] Csodálatos volt a feltámadásában is: azért mert feltámadt, mi is fel fogunk támadni.[4] Most pedig a halála utáni életében is csodálatos, mert közben jár értünk.[5]

Nem elég azonban, hogy Krisztus, a királyok Királya megszületett Betlehemben, az érkezését hírül vivő csillag alatt, az is szükséges, hogy a szívünkben is megszülessen.

Talán láttad már William Holman Hunt híres festményét, amelyen Jézus látható egy csukott ajtó előtt lámpással a kezében. Azt mondják, hogy miután Hunt befejezte a későbbiekben leghíresebbé vált művét, valaki azt mondta neki, hogy hibát vétett az ábrázolásban, ugyanis az ajtón nincsen kilincs.

„Nem hibáztam," válaszolta Hunt. „Ez az ajtó az emberi szív ajtaja, amit csak belülről lehet kinyitni."

Jézus nem léphet be, hacsak ki nem nyitják belülről. Isten Igéje azt mondja: „mindazoknak, akik befogadták, akik hisznek az ő nevében, hatalmat adott, hogy Isten gyermekeivé legyenek."[6] Hívd be a szívedbe. és átváltoztatja az életed!

Virginia Brandt Berg (1886-1968) amerikai evangélista és lelkipásztor volt. ■

Ha még nem fogadtad el Jézust, Isten csodálatos ajándékát, most azonnal megteheted, ha elmondod ezt az imát: Köszönöm Jézus, hogy eljöttél a világba, hogy közöttünk élj. Köszönöm, hogy meghaltál értem, hogy nekem örök életem lehessen! Kérlek, bocsásd meg a bűnöket, amiket elkövettem és töltsd meg az életem a Te szereteteddel.

1. Ézsaiás 9:6
2. Lásd: Ap.csel. 10:38
3. Lásd: Róma 6:23, 1. Péter 2:24
4. Lásd: 1. Korinthus 15:20-21
5. Lásd: Zsidók 7:25
6. János 1:12

A CSILLAGOT KÖVETVE

Írta: Koos Stenger

Karácsony alkalmával újra és újra megpróbálom elképzelni, amint a három bölcs követte a titokzatos csillagot a sivatagon át. Elképzelem, amint átvágnak a forró homokdűnéken és látom magam előtt, ahogy éjszakánként letáboroznak. A világon sehol sem olyan gyönyörű és titokzatos az ég éjszaka, mint a sivatagban. Látom, ahogy ülnek sátraik előtt és csodálják az égboltot, miközben semmi sem vonja el figyelmüket Isten csodálatos művéről. Az új csillag nem volt látható korábban. Bizonyára csodálattal töltötte el őket.

Hallottak a Messiás érkezéséről is. Tanulmányozták az ősi iratokat, majd egyszer csak a csillagokban is ugyanazt olvasták.

„Ezzel a céllal születtünk. Követnünk kell."

Hit által útnak indultak tehát, ami végül a szerény istállóhoz vezette őket, ahol megtalálták az újszülött Gyermeket.

Arcra borulva hódoltak Neki, valószínűleg ezt suttogva: „A királyok Királya!"

Történetük saját keresésemre emlékeztet.

Ugyan én nem voltam napkeleti bölcs, de én is felfedeztem egy csillagot. Nem csillogott ragyogóan a mennyben és nem világította meg életem egét, de a fénye megérintette a szívemet. Hatása valóságos volt és nyugtalansággal töltött el.

Honnan jön ez a fény?

Arra sarkallt, hogy a titok végére járjak.

Ezzel a céllal születtünk. Követnem kell.

Megtettem. Magam mögött hagytam korábbi életem miatta. Elindultam az igazságot keresve. Nem tevék hátán utaztam, de ugyanannak a csillagnak a fényét követtem.

Egy napon végre megtaláltam az istállót.

Viharos egy nap volt. Éppen a zuhogó esőben álltam, amikor szóba elegyedtem egy másik utazóval.

„Istent keresed, igaz?"

„Igen," válaszoltam. „Hol találom?"

Mosolyogva nézett rám. „Hát itt. Arra vár, hogy a szíved Királya lehessen, ha megkéred rá."

A csillag azon a napon kezdett ragyogni a szívemben.

A csillag, amit a bölcsek követtek eltűnt, de a karácsonyi csillag a mai napig ragyog a szívemben.

Koos Stenger szabadúszó író Hollandiában. ■

HOSSZÚ TÁVRA TERVEZVE

Írta: Maria Fontaine

Csodálatos dolog a jászolra, az angyalokra és arra az éjszakára gondolni, amikor Jézus lejött a földre. Ez egy olyan gondolat, ami heteken át motoszkál a fejünkben karácsony tájékán, de az is lehet, hogy év közben is.

Ez azonban csupán az összkép apró részlete. Jézus nem azért jött a földre, hogy az angyalok drukkoljanak neki. Ez egy felfoghatatlan örökkévalóság kiindulópontja volt csupán. Jézus rövid földi élete óta, Ő maga és Szent Lelke minden ember mellett ott voltak, akik keresték a Vele való közösséget. Jézus éjjel nappal munkálkodik, minden egyes élettel törődik és válaszol a szívünk kiáltásaira.

Isten türelme soha nem fogy el. Akkor sem, ha elbukunk vagy bajba kerülünk. Életünk minden apró részletével törődik és örökre a miénk. Jézus hosszú távra rendezkedett be életünkben.

A legnagyobb ajándék, amit viszonzásul adhatunk Neki, ha megosztjuk Megváltásának Jó hírét az elveszettekkel. Istennel várhatjuk a mennyország örömeit és megtapasztalhatjuk a Szent Lélek vigasztalását a küzdelmek idején is, miközben sokan nem ismerik az Ő szeretetét és hihetetlen küzdelmeken mennek keresztül életük célját keresve.

Nem baj, ha a hatalmas szükséghez képest apróságnak érezzük, ha csak egy-egy embereknek segítünk megtalálni Isten csodálatos szeretetét, az eredmény legmerészebb álmainkat is felülmúlhatja. A karácsony egyik legnagyobb csodája is egy ilyen apró kezdetből született. Egy kicsi ország kisvárosában található istállójának jászolában fekvő apró kisded megszámlálhatatlanul sok ember legfontosabb ajándéka lett.

Isten korlátok nélkül szánta Magát oda nekünk. Aki megnyitja szívét előtte, örök biztonságban lehet Annak karjaiban, aki nem szab határokat szeretetének. Hirtelen a mennyekben megjelenő angyalok serege is apróságnak tűnik ahhoz a csodához képest, amit a földre érkező Isten jelent, aki azért jött, hogy téged és engem személyesen megmentsen.

Maria Fontaine és férje Peter Amsterdam a Family International keresztény hitközösség vezetői. ■

EGYEDÜL KARÁCSONYKOR

Írta: Vivian Patterson

Próbáltam nem gondolni a karácsonyra, rettegtem a naptól, de titokban mégis azt reméltem, hogy egy angyal majd az utolsó pillanatban mindent helyre tesz. Megpróbáltam úgy tenni, mintha csak egy átlagos napról lenne szó, amiben nincs semmi különös, remélve, hogy így elűzhetem magányomat. Sajnos nem sikerült. Akárhová néztem mindenhol a karácsony vett körül, én pedig egyedül voltam. Nem volt kihez szóljak, nem volt kivel nevessek és senki se kívánt nekem boldog karácsonyt. Ahogy múltak a percek egyre depressziósabb lettem és ettől féltem leginkább.

Megpróbáltam felidézni néhány régi vidám emléket. Az egyik a vasárnapi iskola tanárommal volt kapcsolatos. Nagyon kedves, barátságos ember volt, aki sok időt töltött velünk gyerekekkel és mindig jól éreztük magunkat vele. Azt mondta nekünk, hogy Jézus az élet öröme. Felidéztem szavait, miközben a gyerekkori emlékek képei szaladtak el lelki szemeim előtt. „Vidd magaddal Jézust!"

Tényleg működhet? Ezen gondolkoztam. Egyedül voltam és még ennek tényét sem oszthattam meg senkivel. Ott, abban a pillanatban eldöntöttem, hogy Jézust barátomnak fogadom, legalább egy napra.

Eldöntöttem, hogy mindent együtt fogunk csinálni. Forró csokoládét ittunk a tűz mellett, sétáltunk egyet, elmeséltem Neki milyen szép a világ, nevettem és integettem a többi gyalogosnak. Szinte éreztem, ahogy karjával átölel és hallani véltem hangját. Suttogása nem hallható formában jutott fülembe. Azt mondta, hogy szeret. Igen, engem. És, hogy örökre a barátom marad. Valahogy úgy éreztem, hogy soha többé nem leszek egyedül.

Amikor lefeküdtem azon a karácsony estén, tényleg boldog voltam. A szívemben béke és elégedettség volt. Furcsa is volt meg nem is. Jézussal töltöttem a napot és azt reméltem, hogy mások karácsonya is olyan boldog volt, mint az enyém.

★

Egyáltalán nem vagyok egyedül, gondoltam. Soha sem voltam egyedül. És persze pontosan ez a karácsony üzenete. Soha nem vagyunk egyedül. A legsötétebb éjjelen sem, a leghidegebb szélben sem és akkor sem, amikor az egész világ közönyével állunk szemben. Isten még mindig ezt az időt választja.—*Taylor Caldwell (1900–1985)*

★

Íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig. - *Máté 28:20T* ■

A legfontosabb dolog

Az I. Korinthus 13 karácsonyra

Ha tökéletes ágakkal díszítem is házamat, és csillogó égőket, óriás gömböket aggatok rájuk, szeretet pedig nincsen bennem, csak egy lakberendező vagyok a sok közül.

Ha egész nap a konyhában robotolok és több tucat karácsonyi süteményt sütök, különleges vacsorával és tökéletesen terített asztallal, de nem mutatok szeretetet másoknak, csak egy szakács vagyok a sok közül.

Ha önkéntes munkát vállalok az ingyen konyhán és betlehemezni megyek az idősek otthonába és mindenemet szétosztom is, de nem mutatok szeretetet, semmi hasznom abból.

Ha a legszebb díszeket aggatom a fára, házi készítésű hópelyhekkel kiegészítve és több tucat karácsonyi rendezvényt látogatok meg, karácsonyi énekeket dalolva, de nem figyelek Krisztusra, pont a lényegről maradok le.

A szeretet időt szakít arra, hogy megölelje a kisgyereket. A szeretet félreteszi a fa díszítést, hogy megölelje a férjet. A szeretet jóságos, akkor is, ha sietős a dolga és fáradt. A szeretet nem irigykedik a másik otthona után, akkor se, ha ott szebb tányérok és drága asztalterítők vannak.

A szeretet nem rivall rá a gyerekekre, hogy menjenek az útból, hanem hálás nekik azért, hogy ott vannak. A szeretet nem csak azoknak ad, akik viszont adnak, hanem örömmel ad azoknak, akiknek semmije sincs.

A szeretet mindent elfedez, mindent hiszen, mindent remél, mindent eltűr. A szeretet soha el nem fogy. A DVD-k megkarcolódnak, a játékok feledésbe merülnek, a sálak és sapkák elvesznek, az új laptop elavul, de a szeretet megmarad örökké.

Miközben a bevásárlási listákkal és meghívókkal küzdünk, megtetézve a rossz decemberi időjárással, emlékezzünk, hogy vannak olyan emberek az életünkben, akik miatt megéri ez a felhajtás. A karácsony megmutatja azokat a kötelékeket, amik összetartanak bennünket. A szeretet és törődés kötelékeit, amelyek a legegyszerűbb, de egyúttal legerősebb kötelékek a családban.

—Donald E. Westlake (1933–2008)

Adj nevetést ajándékba,
Adj nevetést ajándékba,
Adj egy dalt ajándékba,
ami egy egész életen át kitart.
Adj egy vidám üzenetet,
segítő kezet,
mondd el fáradt felebarátodnak,
„Jézus megért, elfogad!“
Írj várva várt híreket
a messzi barátnak,
adj egy kerti virágot
a kölcsön könyv mellé.
Mosdd el a koszos edényt,
segíts port törölni,
adj imát
a sötét órában!
Adj adakozást ajándékba,
Adj reményt ajándékba,
Gyújtsd meg a hit gyertyáját
a sötétben tapogatóknak
és az árny elillan.
Édesítsd meg a nehéz napokat
az elveszettnek és a magányosnak.
Mindig magadat add!

—Margaret E. Sangster (1838–1912) ■

AZ ÉV VÉGÉHEZ KÖZELEDVE

Csendes pillanatok

ÍRTA: ABI MAY

AZ ELMÚLT ÉV ÖSVÉNYE VÉGÉHEZ KÖZELEDIK. Visszatekintve felidézhetjük boldog pillanatainkat, a váratlan örömöket, a szomjúhozó léleknek frissítő italként fogadott váratlan jó híreket.[1] Persze előfordulhat, hogy inkább megkönnyebbülten sóhajtunk fel, azon örvendezve, hogy végre befejeződik egy bajokkal teli esztendő.[2] A jó és rossz pillanatok között voltak átlagos napok is, amikor semmi különös nem történt.

Az év befejeződött a számadás elkészült
Az utolsó tett is kész, az utolsó szó is kiment,
Egyedül az emlék marad meg
a sok öröm, bánat és jutalom között
most céllal telve, egyértelműen,
fordulunk az újévhez.
—Robert Browning (1812–1889)

Elkezdődik az újév és bizonyára sok szép pillanatot, örömet, jó hírt, meg persze néhány gondot és sok hétköznapi percet hoz majd. Miközben egyesek lehet, hogy nagy és új kezdetek elébe néznek, például munkahelyet váltanak, kisbaba érkezését várják, a jövőnk túlnyomó része rejtve marad előttünk, ahogy a régi közmondás mondja: „A jövőt eltakaró leplet a kegyelem angyala szövi."

Egyetlen lépést sem látok előre, ahogy belépek az újévbe, de a múltat Isten kezébe helyezve, az Ő kegyelme világossá teszi majd, ami most még sötéten dereng a távolban.
—Mary Gardiner Brainard (1837–1905)

És most? Isten itt van velünk a jelenben, ahogy ott volt a múltban is és velünk lesz a jövőben. Zárjuk azzal az évet, hogy dicsőséget adunk Annak, aki a kezdet és a vég[3] és mindig velünk lesz: az elején és a végén és útközben egyaránt.[4]

Te tanítasz engem az élet ösvényére, nálad teljes az öröm, jobbodon örök gyönyörűség van.
– Zsoltárok 16:11
Revideált Károli fordítás

Drága Istenem, köszönöm, hogy ismét lezárhatok egy évet. Köszönöm a nevetést, köszönöm a könnyeket, köszönöm a szelet, a napot és az esőt. Segíts, hogy hittel nézzek az érkező kihívások elébe, tudva, hogy Te fogsz átsegíteni rajtuk, ígéreteid szerint.

ABI MAY SZABADÚSZÓ ÍRÓ, OKTATÓ ÉS EGÉSZSÉGÜGYI TANÁCSADÓ NAGY-BRITANNIÁBAN. ■

1. Lásd: Példabeszédek 25:25
2. Lásd: Zsoltárok 90:9
3. Lásd: Jelenések 22:13
4. Lásd: Máté 28:20

Jézustól szeretettel

Mit adsz nekem?

Mit adhatsz Nekem, a királyok Királyának, urak Urának, akinek a Menny az ülőszéke és a Föld a zsámolya?[1] Mit adhatsz nekem, akinek mindene megvan? Mire lehet szükségem? - Szívből jövő ajándékokra. Minden ajándéknak örülök, ami szívből jön.

Minden egyes embert az ajándékok és készségek különleges kombinációjával teremtettem. Ezek közül némelyik fizikai képesség - a gyors, érdeklődő észjárás, bizonyos foglalkozásokra való hajlam. Némelyik ajándék egyértelműen megnyilvánul fizikai síkon is, mint például a karizma. Más ajándékok észrevétlenek, mégis nagyobb segítségedre vannak a növekedésben, mint például az alázat, az optimizmus, az együttérzés vagy az önfeláldozás. És akkor ott van persze a legnagyobb ajándék: a szeretet elfogadásának és átadásának a képessége. Ez egy olyan ajándék, amiből mindenki kap valamennyit, hiszen mindenkit Isten képére teremtettem. Függetlenül attól, hogy milyen ajándékaid vannak, különleges vagy számomra.

Az ajándékaidat azért kaptad, hogy életed gazdagabb legyen és másokét is gazdagabbá tehesd általuk. Az viszont, hogy mihez kezdesz az ajándékaiddal, rajtad múlik. Semmi sem tesz boldogabbá, mint amikor azt látom, hogy mások javára használod őket. Amikor ezt teszed, a legcsodálatosabb dolgokat tapasztalhatod: az ajándékaid és képességeid szaporodnak, megsokszorozódnak és a szeretet, ami tetteidet motiválta mások szívébe is átterjed és visszatér hozzád.

Mit adhatsz nekem ezen és a következő a karácsonyon? Használd amid van. Használd ki az ajándékaidat. Az tökéletes ajándék lesz Számomra.

---

1. Lásd: 1. Timótheus 6:15, Ézsaiás 66:1